

F E E S T - A V O N D

TER EERE AAN DEN JUBELARIS

C. WIELSMA,

21 September 1863 — 21 September 1888, op 10

October 1888, 's avonds 7 ure.

PROGRAMMA.

1. ZANG.	4. ZANG.
2. UITR. GESCHENK.	5. TOASTEN
3. TOESPRAAK.	6. ZANG.
7. OPVOERING VAN HET TOONEELSTUK.	

Liefde en Pensioen,

blijspel in 2 bedrijven.

Personen.

Doortje Koenkel, een ongehuwde dame (50 jaar.)	Mej P. Hiemstra.
Floortje Koenkel, hare zuster (45 jaar.)	" H. Bouma.
Anna, hare nicht (18 jaar.)	" G. Sijbesma.
Moortje, eene bejaarde dienstbode bij de dames Koenkel	" D. Roodbergen
Poedel, een oud militair, boodschaplooper bij de dames Koenkel.	de Hr. J. Elsinga.
Baron Glumer, gepen. luitenant (50 jaar.)	" D. Looijenga Jr
Van Stokman, gepen. majoor (55 jaar.)	" J. Bouma Jr.
Dalberg, een rijk grondeigenaar	" C. de Groot.

VOORDRACHTEN.

B A L.

Hs 564 C

Feestliet.

Wize : *De Terp.*

Lit ûs nou nis fleurich sjonge,
Bergje nou de soargen wei,
Tink wer oan jimm' jonge jirren,
Meitze 't blide berntsjes — dei;
Libje nou wer yn dy tiid,
Fol fen nocht en vrij fen striid.
O, hwa wit it noch net skoan,
Hwet ha wij wel wille hawn!

Ja! 't is wier, men moast nei skoalle,
Leare, leare, wier 't aloan,
Mar dat wie ûs lang gjin straffe
Dêr foldie 't ûs ek al skoan,
Master WIELSMA soarge der,
Det elk kaem der graech wol wer;
En wie 't al det ien 't bidoar
Straffe kaem oan 't rjocht kantoar.

Nou binn' lang forflein dy dagen,
Mar det wy ûs fleurich sin
Yet sa lang biwarre hawwe,
Yet sa fleurich sjonge kinn:
Dat komt om 't ûs bernetiid
Fleurich makke waerd en bliid,
En elts stamt it grif wol ta:
d' Ear moat master WIELSMA ha.

O. H. S.

No. 2.

Wize : *O, rölje oer bou en greden.*

Kom , lit ûs fleurich sjonge ,
Dizz' joun bringt wille oan ,
Helle op mei kleare stinme
Sjong lûd al wirdt it moarn ,
Tink oan de man dy 't even
De earste grounen lei
Fen rekk'njen , lêzen , skriuwen ,
Sjong nou ris fleurich mei.

Hwet hat hij oan de Grousters
Wol mannich sangkje jown ,
Dy 't yn ûs Fryske sprake
Ljeaf klinke gol en roun .
De bern betocht er tige
Syn rimen liet it sjên ,
Yn mannich berne — sangkje
Aef yn zyn : „For 'e bern.”

Tink oan 't St. Piters-sangkje
Yn Grou yet sa teromd
Oan Matzen , aef near oaren ,
Aef : 't Is fen Adam komd.
Hwet ha de feinten , fammen
't Faek songen mei plesier
Hwet koe min wille smetze
Hwet brocht sa 'u sangkje in tier.

Wij wolle WIELSMA tankje
For alles hwet hij die ,
En meimekoar him priisgje
For hwet yn Grou hij wie.
Lang mei C. WIELSMA libje ,
Hij bliuw de rom ten Grou ;
Syn sangen seal w' ânthalde ,
Us herte bliuwt him trou.

NO. 3.

Wize: 'k Wyt ien dei yn 't jier.

Der kaem yn dit jier,
In dei fen plesier,
September dy brocht ûs die moaje dei.
Lang wie er oer tocht,
Hwet Grouwster wie brocht:
Der ta ek zijn diel for dit teestje mei

In tiidlang oanien,
Hat 'n Master hjir stien,
Dy 't eard wirdt, en achte bij Jong en Ald.
Hy fielde him thûs,
Yn Grou, en by ûs
Is nimmen dy 't hjir ek net fen him haldt.

Yn skoalle naem hij
Us hert yn, en wij
Wy learden mar tige hwet nuttich wie,
Al koen' wy as bern
Sims 't goede net sjen;
Nou tankje wy him for zyn goede rie.

De tiid bring him mei
Mannich fleurige dei,
Syn wiif en syn bern diele mei yn 't lok;
Yn skoalle bliuw hij
Lang master, en wij
Wy meitse joun wille; 't kin net to drok.

GROU.

U. W. BOONEMMER.